

کار کرد و جایگاه نظریه ناهمانگی شناختی در بین روزنامه‌نگاران و بلاگ‌نویس

محمد مهدی فرقانی^۱، آتنا ابراهیمی معیر^۲

چکیده

مقاله حاضر به دنبال پاسخ به این پرسش است که آیا از طریق و بلاگ‌های روزنامه‌نگاران و بلاگ‌نویس می‌توان به ناهمانگی شناختی آنها پی برد. آیا روزنامه‌نگاران و بلاگ‌نویس دچار ناهمانگی شناختی هستند. در این نوشتار، نظریه ناهمانگی شناختی فستینگر و نظریه تعادل شناختی به کار رفته است. پیگیری این مسائل، متضمن شناخت محتوای و بلاگ‌هاست، به همین دلیل، از روش تحلیل محتوای کمی و کیفی استفاده شده است. در مقاله پیش رو، محتوای ۲۰ و بلاگ روزنامه‌نگاران روزنامه‌های همشهری، کیهان، ایران و شرق به روش نمونه‌گیری غیر احتمالی از نوع هدفمند انتخاب و مورد تحلیل قرار گرفته است. نتایج بدست آمده نشان می‌دهد بیشتر مطالب و بلاگ‌ها، انتقاد از اوضاع سیاسی است. روزنامه‌نگاران و بلاگ‌نویس، تمایل بیشتری به نوشتمن مطالب با سبک مقاله دارند و نیمی از مطالبی که توسط آنها نوشته شده، دارای ناهمانگی شناختی ارزیابی شده است. یافته‌های این نوشتار نشان می‌دهد که از طریق و بلاگ‌های روزنامه‌نگاران می‌توان به ناهمانگی شناختی آنها پی برد.

واژه‌های کلیدی

ناهمانگی شناختی، و بلاگ‌نویس، و بلاگ، تحلیل محتوا، تحلیل محتوای کمی و کیفی

تاریخ پذیرش: ۹۳/۳/۱۸

تاریخ دریافت: ۹۳/۲/۴

mmforghani@yahoo.com

۱. استادیار علوم ارتباطات دانشگاه علامه طباطبائی

atenaebrahimi83@gmail.com

۲. کارشناس ارشد علوم ارتباطات دانشگاه علامه طباطبائی

سال
هزاره
یزد
پیش
از
۱۳۹۲

مقدمه

روزنامه‌نگاران به‌طور ناخواسته در معرض شدیدترین صدمه‌های روحی و جسمی قرار دارند. امروزه محققان ارتباطات، پژوهشگران و روان‌شناسان، هشدارهای مکرری در ارتباط با صدمه‌روحی و جسمی ناشی از حرفه روزنامه‌نگاری به صاحبان این مشاغل اعلام می‌کنند. التهاب‌های ناشی از بمبانه‌های خبری، هیجان‌ها و اضطراب‌های ناشی از جریان مستقیم خبر، در معرض صدمه‌های جسمی قرار گرفتن و تهدید و ارعاب از سوی گروه‌های فشار، سبب می‌شود روزنامه‌نگاران دچار تنفس‌های روحی شوند.

در عصری که تقریباً همه ما در فضای مجازی زندگی می‌کنیم و اینترنت، امکان نوشتند و ابراز عقیده را برای همه ما فراهم کرده است، می‌توان سنتگین‌ترین بحث و جدل‌های سیاسی تا سخیف‌ترین واکنش‌های اجتماعی را در کمتر از یک‌هزارم ثانیه از طریق شبکه‌های اجتماعی و وبلاگ‌ها به سراسر عالم ارسال کرد. بنابراین وبلاگ، محلی برای بیان ناگفته‌های روزنامه‌نگارانی است که در قالب بایدها و نبایدهای نشریه‌ای که در آن مشغول به فعالیت‌اند، نتوانسته‌اند به ناگفته‌ها پردازنند. هر حرفه‌ای با ناهمانگی‌های شناختی همراه است؛ اما این امر در بعضی از مشاغل بیشتر است و این، معلوم نوع کار، تنوع وظایف و مسئولیت‌های آن شغل است. بنابراین بررسی این مقوله که افراد چقدر با خط‌مشی‌ها و اصول و روش‌های نهادها، سازمان‌ها و ارگان‌هایی که در آن مشغول به فعالیت هستند هم‌نوا شده یا به چه میزان در تضاد با آنها قرار دارند از موارد بالهیمت است. بی‌تردید، احساس و نگرش روزنامه‌نگاران نسبت به حرفه روزنامه‌نگاری، بر کیفیت کارشان تأثیر می‌گذارد. همچنین با توجه به اینکه روزنامه‌نگاران به رسانه‌های جدید اهمیت بیشتری می‌دهند و با استفاده از امکانات جدید تکنولوژیکی، احتمالاً با اینترنت ارتباط بیشتری دارند و در آن به تولید محتوا می‌پردازنند، این افراد در وبلاگ‌های خود به مطالبی می‌پردازند که مطبوعات کمتر روی

آنها کار می‌کنند. روزنامه‌نگاران از آن جهت که وبلاگ، رسانه‌ای غیررسمی است بدون وجود هر گونه نظارت یا سردبیری، آزادانه اخبار غیررسمی خود را منتشر می‌کنند.

پیشینه

بررسی ناهمانگی شناختی به شیوه تحلیل محتوا تاکنون در هیچ مطالعه داخلی و خارجی انجام نگرفته است. در ایران پژوهشی که به‌طور خاص، نظریه ناهمانگی شناختی را بررسی کند انجام نشده است. تنها پژوهشی که در این رابطه انجام شده با عنوان «ناهمانگی شناختی و تغییر نگرش؛ تأثیر خوداسنادی مرتبط در تعامل با عزت نفس: آزمون الگوی SSM» و با هدف آزمون الگوی جدیدی از ناهمانگی شناختی است که به تبیین نقش سطح عزت نفس در فرایندهای ناهمانگی شناختی می‌پردازد (منصوری سپهر، ۱۳۸۸).

یافته‌های پژوهشی با عنوان «وبلاگ‌نویسی ایرانی: مطالعه کمی و کیفی نحوه ابراز هویت در وبلاگ‌های ایرانی با تأکید بر وبلاگ‌های شخصی» که در دانشگاه تهران انجام شد، حاکی از آن است که اکثر افراد متعلق به نمونه مورد نظر، وبلاگ را برای گرایش‌های سیاسی و عاشقانه، مناسب‌تر می‌دانند. این افراد از پیش‌زمینه‌های ذهنی درباره این گرایش‌ها و علایق فراتر رفته‌اند، به‌طوری‌که مطالب منتشرشده در وبلاگ‌شان را از آنچه در سایر رسانه‌ها درباره سیاست مطرح می‌شود، متفاوت می‌دانند. اکثر پاسخگویان این پژوهش، به شخصیت واقعی، مناسب با زندگی واقعی خود، خود آرمانی و دلخواهشان علاقه بیشتری دارند. شاید بتوان گفت وبلاگ، مکانی برای نزدیک شدن واقعی به خود آرمانی است (خلیلی، ۱۳۸۴).

پژوهشی با عنوان «ناهمانگی شناختی در دیوان عالی کشور آمریکا» در سال ۲۰۰۹ انجام شده است. در این پژوهش، کاربرد نظریه ناهمانگی شناختی در مورد تصمیم‌هایی که یک قاضی در دادگاه اتخاذ می‌کند، مورد بررسی قرار گرفته است.

نویسنده متذکر می‌شود هنگامی که قاضی رأی صادر می‌کند، باید تلاش کند پیامدهای آزاردهنده بعدی درونش را کاوش دهد. پیامدهایی که ممکن است با شخصیت او منافات داشته باشند. نویسنده این پژوهش، نظریه ناهماهنگی شناختی را در مورد دیوان عالی آمریکا آزمایش کرده است. نتایج نشان می‌دهد قضات زمانی که رأیی بر خلاف رفتار همیشگی خود صادر می‌کنند یا اینکه از عقاید متهم باخبر هستند و می‌دانند که تا به امروز به موارد دیگر معتقد بوده، برای کاستن از عواقب این نوع تصمیم‌گیری و برای اینکه به صفات مختلفی متهم نشوند سعی می‌کنند به هر روشی، تصمیم‌گیری خود را توجیه کنند، برخی به گروه اکثریت دادگاه می‌پیوندند تا بار این اتهام فقط به دوش خودشان نباشد و راه برای توجیه بیشتری داشته باشند (Collins, 2009).

روش

با توجه به اهداف و چارچوب نظری نوشتار حاضر، برای پاسخ به پرسش‌ها از روش تحلیل محتوای کمی و کیفی استفاده می‌شود. در این مقاله سعی شد علاوه بر مقوله‌های کمی به کیفیت حضور متغیرها نیز توجه شود. درواقع تحلیل کیفی برای تکمیل یافته‌های کمی مورد استفاده قرار می‌گیرد. همان‌طور که هولستی به نقل از لازارسفلد و بارتون می‌گوید: «همه نظریه‌پردازان اندازه‌گیری، اتفاق‌نظر دارند که کیفیت و کمیت، ویژگی‌های دوگانه‌ای نیستند، بلکه در طول خطی مستمر قرار دارند» (۱۳۸۹: ۲۴).

تحلیل محتوای کیفی، بر تحلیل و تبیین منسجم گفтарها، متون و زمینه‌های ویژه آنها متمرکز است. تحلیل محتوای کیفی از صرف محاسبه کلمه‌ها یا استخراج محتوای عینی متون فراتر می‌رود و به سنجش معانی، قالب‌ها و الگوهایی که ممکن است در متن مورد نظر آشکار یا پنهان باشد، می‌پردازد. این روش به محققان امکانی می‌دهد تا واقعیت اجتماعی را به شکلی ذهنی و در عین حال علمی درک کنند. در تحلیل محتوای کیفی، متن پیام، هم از درون و هم از بیرون مطالعه می‌شود (Zhang and Wildemuth, 2002).

جامعه آماری این بررسی، کلیه مطالب به ثبت رسیده توسط روزنامه‌نگاران و بلاگنویس است. این نوشتار به روش غیراحتمالی و از نوع نمونه‌گیری هدفمند است. در این مقاله، معیار بررسی مفهوم ناهمانگی شناختی، تناقض آشکار بین مطالب و بلاگ‌ها و خطمشی روزنامه‌ای است که روزنامه‌نگار در آن فعالیت می‌کند. از آنجایی که و بلاگ‌ها برای افراد محیط مجازی و شخصی فراهم می‌کنند، به نظر می‌رسد این محیط، انعکاس عقاید شخصی روزنامه‌نگاران است.

نوشتار حاضر به دنبال پاسخ به این سؤال است که آیا روزنامه‌نگاران و بلاگنویس دارای ناهمانگی شناختی هستند؟

آیا از نوشه‌های منتشرشده در و بلاگ‌ها می‌توان به ناهمانگی شناختی آنها پی برد؟

ادبیات و چارچوب نظری

در این مقاله، از نظریه تعادل شناختی هایدگر و نظریه ناهمانگی شناختی فستینگر به عنوان نظریه‌های مطرح در زمینه ناهمانگی شناختی استفاده می‌شود.

نظریه تعادل شناختی هایدگر^۱

یک نظام ساده شناختی، متشکل از دو شخص و یک شی یا سه شخص، رابطه بین آنها و ارزشیابی‌های فرد از آنهاست. در این نظام، سه نوع ارزشیابی وجود دارد: ارزشیابی فرد از هر یک از اشیا یا اشخاص، از رابطه آن اشیا و اشخاص با یکدیگر. با فرض اینکه هر ارزشیابی، مثبت یا منفی است بدون تفاوتی در نیرومندی آنها، چهار موقعیت ممکن وجود دارد: ۱. همه ارزشیابی‌ها مثبت هستند؛ ۲. دو ارزشیابی مثبت و یکی منفی است؛ ۳. یکی مثبت و دو تا منفی است؛ ۴. همه ارزشیابی‌ها منفی هستند. موقعیت‌های اول و سوم تعادل از نظر شناختی، هماهنگ تلقی می‌شوند، در حالی که

1. Balance Theory

موقعیت‌های دوم و چهارم نامتعادل‌اند. نکته اصلی در دیدگاه‌های هماهنگی شناختی، این است که در نظام شناختی هر فرد، نسبت به حرکت از حالت عدم‌همانگی به‌سوی هماهنگی، تمایلی وجود دارد (کریمی، ۱۳۸۲: ۲۵۲).

هایدگر در سال ۱۹۵۸ کتابی تحت عنوان روان‌شناسی ارتباطات بین‌فردی منتشر کرد. او در این کتاب نظریه خود در مورد تعادل شناختی را ارائه می‌دهد. هایدگر می‌گوید رابطه اجتماعی می‌تواند به عنوان واحد شناختی یا ادراکی تلقی شود. واحد ادراکی از اصل شکل خوب گرفته شده است که هایدگر آنرا به اصل تعادل تغییر می‌دهد. واحد شناختی با دو نوع پیوندی که بین اجزا آن وجود دارد مشخص می‌شود: پیوندهای موسوم به تشكیل‌دهنده و پیوندهای موسوم به ارزش‌گذارنده، پیوندهای دسته اول برای تشکیل واحد شناختی ضرورت دارند. این بدان معناست که عناصر یا اجزا (اشخاص و اشیا) در صورتی واحد را به وجود می‌آورند که مابین آنها پیوندی بینیم. ماهیت این پیوند اهمیتی ندارد. مثلاً ممکن است تملک باشد که فرد را به اموالش پیوند می‌دهد، نزدیکی‌ای باشد که دو خانواده ساکن در یک طبقه را به هم پیوند می‌دهد. پیوندهای ارزش‌گذارنده، ارزش‌ها، احساس‌ها و رابطه‌های عاطفی را که بین اجزا یک واحد شناختی و بین اشخاص و اشیا وجود دارد، منعکس می‌کنند. تمییز بین پیوندهای تشكیل‌دهنده و ارزش‌گذارنده به مفهوم تعادل واحد شناختی بسیار بستگی دارد (تاپا، ۱۳۷۹: ۷۶).

مورد والدین که از فرزندان خود راضی هستند مثال خوبی از واحد شناختی مرکب از دو عنصر است (والدین و فرزندان) که بین آنها همه روابط، مثبتاند. پیوند تشكیل‌دهنده که والدین را به فرزندان متصل می‌کند همان پیوند خویشاوندی است و از آنجا که این پیوند، مثبت است، اگر رابطه بین عناصر آن مثبت و رابطه دیگر منفی باشد نامتعادل می‌شود. بنابراین متشکل از مجموعه عناصری می‌شود که از شکل خوب

فاصله می‌گیرد، مانند پدر و مادری که از فرزندان خود رضایت ندارند، پیوند تشکیل دهنده همچنان مثبت، اما پیوند ارزش‌گذارانه منفی است.

نظریه ناهمانگی شناختی فستینگر

نظریه ناهمانگی، توسط فستینگر در سال ۱۹۵۷ ارائه شد و با این فرض آغاز می‌شود که شناخت‌های مختلف (عناصر دانش و اطلاعات) می‌توانند با هم مختلف باشند یا نباشند. اگر دو شناخت با هم مرتبط باشند، یا با یکدیگر همانگ هستند یا ناهمانگ. دو شناخت، هنگامی با هم همانگ هستند که به طور منطقی یکی از آنها از دیگری یا معکوس یکی از دیگری قابل استنتاج باشد. وجود ناهمانگی که از لحاظ روانی ناخوشایند است شخص را برای کاهش ناهمانگی برمی‌انگیزد و باعث می‌شود از اطلاعاتی که ناهمانگی را افزایش دهند اجتناب کند. مقدار ناهمانگی بین یک شناخت و شناخت‌های دیگر، به تعداد و اهمیت روانی شناخت‌هایی دارد که با آن همانگ و ناهمانگ هستند.

با فرض ثابت ماندن تعداد و اهمیت شناخت‌های ناهمانگ، هرچه تعداد یا اهمیت شناخت‌های همانگ افزایش یابد، مقدار ناهمانگی کاهش می‌یابد (Festinger, 1957).
ناهمانگی با برطرف کردن شناخت‌های ناهمانگ، اضافه کردن شناخت‌های همانگ جدید یا کاهش دادن اهمیت شناخت‌های ناهمانگ می‌تواند کاهش یابد.
اگرچه فستینگر به افزایش اهمیت شناخت‌های همانگ به عنوان راهی برای کاهش ناهمانگی اشاره‌ای نکرده است، اما افزایش اهمیت شناخت‌های همانگ راهی منطقی است که از نظریه او متناسب می‌شود.

احتمال تغییر یک شناخت خاص به منظور کاهش ناهمانگی، به وسیله مقدار مقاومت آن شناخت در مقابل تغییر تعیین می‌شود. شناخت‌هایی که مقاومت کمتری نسبت به تغییر دارند، راحت‌تر از شناخت‌های مقاوم‌تر تغییر می‌یابند (Dillard and Pfau, 2002).

یافته‌ها

جدول ۱. توزیع فراوانی مطالب و بلاگ‌های روزنامه‌نگاران بر حسب مطالب انتقادی

ردیف	مطالب انتقادی	فرابوی	درصد	درصد معابر
۱	انتقاد از اوضاع سیاسی	۹۹	۴۹/۵	۴۹/۵
۲	انتقاد از فضای فرهنگی و اجتماعی	۱۵	۷/۵	۷/۵
۳	انتقاد از عملکرد کشورهای خارجی	۵	۲/۵	۲/۵
۴	مطالب انتقادی نیست	۸۱	۴۰/۵	۴۰/۵
۵	مجموع	۲۰۰	۱۰۰	۱۰۰

با توجه به جدول (۱) (۴۰/۵) درصد از کل مطالب و بلاگ‌ها انتقادی نیست و ۵۹/۵ درصد آنها انتقادی است. از میان مطالب انتقادی بیشترین انتقادها متوجه اوضاع سیاسی است. از مجموع ۲۰۰ مطلب مورد بررسی، بیشترین فرابوی ۹۹ مطلب (۴۹/۵) درصد مربوط به انتقاد از اوضاع سیاسی است و کمترین فرابوی مربوط به انتقاد از عملکرد کشورهای خارجی است. (۷/۵) درصد موارد نیز به انتقاد از فضای فرهنگی و اجتماعی اشاره دارد.

جدول ۲. بررسی معنی‌داری تفاوت بین مطالب و بلاگ‌های روزنامه‌نگاران روزنامه‌های مورد بررسی و وجود ناهمانگی شناختی

جمع سطری	شرق	ایران	کیهان	همشهری	نام روزنامه ناهمانگی شناختی	
					فرابوی	درصد سطیری درصد ستونی
۱۰۰	۳۳	۳۲	۱	۳۴	بلی	
۱۰۰	۳۳	۳۲	۱۰	۳۴		
۵۰	۸۶/۶	۹۱/۴	۱/۱	۸۹/۵		
۱۰۰	۵	۳	۸۸	۴	خیر	
۱۰۰	۵	۳	۸۸	۴		
۱۰۰	۵	۳	۸۸	۴		
۵۰	۱۳/۲	۸/۶	۹۸/۹	۱۰/۵		
۲۰۰	۲۸	۳۵	۸۹	۳۸	جمع ستونی	
۱۰۰	۱۹	۱۷/۵	۴۴/۵	۱۹		
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰		

$$X^2 = 153/4 \quad df = 3 \quad P < .1$$

داده‌های جدول (۲) با توجه به کای اسکوئر به دست آمده (۱۵۳/۴) و درجه آزادی ۳ با ۹۹ درصد اطمینان، تفاوت معناداری را به نمایش می‌گذارد. نتایج نشان می‌دهد در ۹۸/۹ درصد مطالب وبلاگ‌نویسان روزنامه کیهان، ناهمانگی شناختی دیده نمی‌شود در حالی که در ۹۱/۴ درصد مطالب وبلاگ‌نویسان روزنامه ایران، ناهمانگی شناختی قبل تشخیص است. همچنین ۸۹/۵ درصد از مطالب روزنامه‌نگاران روزنامه همشهری و ۸۶/۶ درصد از مطالب روزنامه‌نگاران روزنامه شرق دارای ناهمانگی شناختی ارزیابی شدند (توصیف جداول، بر اساس بزرگ‌ترین و کوچک‌ترین عدد به دست آمده صورت گرفته است). به این ترتیب می‌توان گفت مطالب روزنامه‌نگاران روزنامه کیهان دارای کمترین و مطالب روزنامه‌نگاران روزنامه ایران دارای بیشترین ناهمانگی شناختی است. در ادامه نمونه‌هایی از مطالب وبلاگ‌هایی که دارای ناهمانگی شناختی ارزیابی شده‌اند ارائه می‌شود:

کدام روش‌نگاری را می‌شناسید که این روزها نگران نباشد، اما چنان روش‌نگار را می‌توان یافت که نگرانی‌هاش، وزنه پایی خلاقیت‌نشده باشد و حوصله کار کردن داشته باشد. چند نفر حاضرند در فضای چنین غبارآلود از حقایق مکتوم بگویند. ما از تعامل اندیشه‌ها خبر نمی‌کنیم ولی از پنهان کردن هویت خود در میان جمعی که خواستار صداقت است قطعاً خبر نمی‌کنیم؛

«این روزها دروغ، تهمت و یاوه به مشخصه اصلی مردان در ایران بدل شده؛»

«لطفاً سایه‌سار همین چند خط ساده را سانسور نکنید؛»

«وقتی انتقاد از صدا و سیما راه به جائی نمی‌برد شما هم با رسانه ملی عکس

یادگاری بگیرید؛»

«بعضی خبرها واقعاً دل آدم را به درد می‌آورد دلم می‌خواهد یه عالمه مطلب بنویسم

بدون اینکه به تبعات اون فکر کنم»؛

می‌گویند سگ که دنبالت کرد نباید فرار کنی باید باشی و اگر جرئت هم کردی چند قدمی طرفش حرکت کنی، این کار را که بکنی دمش را می‌گذارد روی کولش و می‌رود، حداکثر چند بار پارس می‌کند. وقتی از سگ فرار می‌کنی جری می‌شود و هی بلندتر و بلندتر پارس می‌کند و تا نگیردت آرام نمی‌شود، حال بین چه اپیدرمی شایعی شده رفتار سگی بین علدهای مدعی همه چیز که وقتی نیستی و نیامدی و نگفتنی و نکردنی به حساب پیروزی خودش می‌گذارد و پارس می‌کند وقتی هم آمدی و بودی، پشت کلاه خودی سنگر می‌گیرد و فریاد مظلومیت سر می‌دهد.

جدول ۳. مقایسه معنی داری تفاوت بین مطالب و بلاگ های روزنامه نگاران روزنامه های مورد بررسی از نظر سبک مطلب

جمع سطری	شرق	ایران	کیهان	همشهری	سبک مطلب		نام روزنامه
					فراوانی	درصد سطحی	
۷۳	.	۱	۷۰	۲	۶۵	۴۷%	مقالات
۱۰۰	.	۱/۴	۹۵/۹	۲/۷	۲۷	۲۷%	درصد سنتونی
۳۶/۵	.	۲/۹	۷۸/۷	۵/۳	۴۷	۴۷%	درصد سطحی
۶۵	۱۹	۹	۱۹	۱۸	۶۵	۶۵%	یادداشت
۱۰۰	۲۹/۲	۱۳/۸	۲۹/۹	۲۷	۲۷	۲۷%	
۳۲	۵۰	۲۵/۷	۲۱/۳	۴۷	۴۷	۴۷%	
۶۲	۱۹	۲۵	.	۱۸	۶۲	۶۲%	دل نوشته
۱۰۰	۳۰/۶	۴۰/۳	.	۲۹	۲۹	۲۹%	
۳۱	۵۰	۷۱/۴	.	۴۷	۴۷	۴۷%	
۲۰۰	۳۸	۳۵	۸۹	۳۸	۳۸	۳۸%	جمع سنتونی
۱۰۰	۱۹	۱۷	۴۴/۵	۱۹	۱۹	۱۹%	
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰%	

$$\chi^2 = ۱۴۲ \quad df = ۶ \quad p < .01$$

داده های جدول (۳) با توجه به نتیجه آزمون کای اسکوئر به دست آمده به میزان ۱۴۲ و درجه آزادی ۶، با ۹۹ درصد اطمینان، تفاوت معنی داری را به نمایش می گذارد. بر

اساس سه سبک مطلب مورد بررسی مقاله، یادداشت و دلنوشته که نسبت آنها در هر یک از این روزنامه‌ها در این جدول نمایش داده می‌شود، می‌توان گفت بین روزنامه‌های مورد بررسی از نظر سبک مطلب تفاوت معنی‌داری وجود دارد.

وبلاگ‌نویسان روزنامه کیهان تمایل بیشتری برای به کار بردن سبک مقاله دارند (درصد ۷۸/۷) در مقابل، وبلاگ‌نویسان روزنامه شرق هیچ مطلبی به سبک مقاله ثبت نکرده‌اند و مطالب وبلاگ‌نویسان روزنامه ایران به سبک دلنوشته (۷۱/۴ درصد) ثبت شده است. روزنامه‌نگاران روزنامه همشهری ۴۷/۴ درصد از مطالب را به سبک دلنوشته و یادداشت به ثبت رسانده‌اند و ۵/۳ درصد مطالب آنها به سبک مقاله است.

جدول ۴. مقایسه معنی‌داری تفاوت بین مطالب وبلاگ‌های روزنامه‌نگاران روزنامه‌های مورد بررسی

از نظر محتوای غالب مطلب

جمع سطري	شرق	ایران	کيهان	همشهری	نام روزنامه محتوای غالب
۴۱	۲۰	۱۰	۲	۹	اجتماعي
۱۰۰	۴۸/۶	۲۴/۴	۴/۹	۲۲	
۲۰	۵۲/۶	۲۸/۶	۲/۲	۲۳	
۱۵۵	۱۷	۲۵	۸۷	۲۶	سياسي
۱۰۰	۱۱	۱۶/۱	۵۶/۱	۱۶/۸	
۷۷	۴۴/۷	۷۱/۴	۹۷/۸	۶۸	
۴	۱	۰	۰	۳	سایر
۱۰۰	۲۵	۰	۰	۷۵	
۲	۲/۶	۰	۰	۷/۹	
۲۰۰	۳۸	۳۵	۸۹	۳۸	جمع ستونی
۱۰۰	۱۹	۱۷	۴۴	۱۹	
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	

$$X^2 = ۵۴/۶۶ \quad df = 6 \quad P < .1$$

با توجه به کای اسکوئر به دست آمده به میزان ۵۴/۶ و درجه آزادی ۶، بین مطالب وبلاگ‌های مورد بررسی بر حسب محتوای غالب مطلب، تفاوت وجود دارد.

جدول (۴) نشان می‌دهد، بیشترین محتوای سیاسی (۹۷/۸ درصد) توسط وبلاگ‌نویسان روزنامه کیهان نوشته می‌شود در حالی که (۵۲/۶ درصد) مطالب روزنامه‌نگاران روزنامه شرق دارای محتوای اجتماعی است. روزنامه‌نگاران روزنامه ایران ۶/۲۸ درصد مطالب را با محتوای اجتماعی و ۷۱/۴ درصد مطالب را با محتوای سیاسی ثبت کرده‌اند. همچنین روزنامه‌نگاران روزنامه همشهری ۲۳ درصد مطالب را با محتوای اجتماعی و ۶۸ درصد مطالب را با محتوای سیاسی ثبت کرده‌اند.

جدول ۵. مقایسه معنی‌داری تفاوت مطالب وبلاگ‌های روزنامه‌نگاران روزنامه‌های مورد بررسی از نظر زبان و بلاگ

جمع سطري	شرق	ایران	کیهان	همشهری	نام روزنامه
					زبان وبلاغ
۷۱	۲۱	۲۴	.	۲۶	محاوره
۱۰۰	۲۹/۶	۳۳/۸	.	۳۶	
۳۵/۵	۵۵/۳	۶۸/۶	.	۶۸/۴	
۱۲۹	۱۷	۱۱	۸۹	۱۲	رسمی
۱۰۰	۱۳/۲	۸/۵	۶۹	۹/۳	
۶۴/۵	۴۴/۷	۳۱/۴	۱۰۰	۳۱/۶	
۲۰۰	۳۸	۳۵	۸۹	۳۸	جمع ستونی
۱۰۰	۱۹	۱۷/۵	۴۴/۵	۱۹	
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	

$$X^2 = ۹۰/۱۷ \quad df = ۳ \quad P < ./. 1$$

با توجه به کای اسکوئر به دست آمده به میزان ۹۰/۱۷ و درجه آزادی ۳ با ۹۹ درصد اطمینان می‌توان گفت بین مطالب روزنامه‌های مختلف از نظر زبان به کار رفته، تفاوت معنی‌داری وجود دارد. جدول (۵) نشان می‌دهد بیشترین به کارگیری زبان رسمی توسط روزنامه‌نگاران روزنامه کیهان صورت گرفته است. درحالی که (۶۸/۶ درصد) مطالبی که توسط روزنامه‌نگاران روزنامه ایران نوشته شده، دارای زبان محاوره‌ای است. ۶۸/۴ درصد مطالب روزنامه‌نگاران روزنامه همشهری با زبان محاوره‌ای و ۳۱/۶ درصد مطالب

با زبان رسمی ثبت شده است. همچنین ۵۵/۳ درصد مطالب روزنامه‌نگاران روزنامه‌شرق به زبان محاوره‌ای و ۴۴/۷ درصد مطالب با زبان رسمی به ثبت رسیده‌اند.

نتیجه‌گیری

به دلیل اینکه مطالب روزنامه‌نگاران روزنامه کیهان دارای ناهمانگی شناختی ارزیابی نشده و این مطالب از لحاظ موضوع و زبان کاملاً متفاوت با مطالب سایر روزنامه‌نگاران است، همین مسئله ضرورت پرداخت جزئی‌تر در مورد مطالب روزنامه‌نگاران روزنامه کیهان را ایجاد می‌کند.

مطالب وبلاگ‌نویسان روزنامه کیهان:

چه به لحاظ سبک مطلب و چه به لحاظ زبان مطالب همان مطالبی است که در روزنامه کیهان به چاپ می‌رسد. هیچ‌کدام از مطالب دارای ناهمانگی شناختی ارزیابی نشده است و اغلب روزنامه‌نگاران این روزنامه، وبلاگ را مکانی متفاوت از اصول و خطمشی‌های روزنامه نمی‌بینند و وبلاگ را ابزاری برای پیشبرد همان خطمشی‌ها، اصول و قواعد روزنامه‌ای که در آن مشغول به فعالیت‌اند به کار می‌برند. سبک مطالب، مقاله و هیچ مطلبی به سبک دلنوشته نوشته نشده است. اغلب به بیان دغدغه‌ها و اهداف در وبلاگ نمی‌پردازند و خود واقعی را در وبلاگ‌ها به نمایش نمی‌گذارند.

از بین ۲۰ وبلاگ روزنامه‌نگاران روزنامه‌های همشهری، کیهان، ایران و شرق، محتوای بیشتر مطالب، سیاسی و بعد اجتماعی است.

غالب مطالبی که دارای ناهمانگی شناختی ارزیابی شد مطالبی هستند که به سبک دلنوشته ثبت شده است. در واقع دلنوشته، با خودآرمانی و ایده‌آل روزنامه‌نگار نزدیکی بیشتری دارد چون به دور از قالب‌ها، حریم‌ها و محدودیت‌های روزنامه‌نگاری،

فرد هر آنچه را که می‌خواهد و ترجیح می‌دهد در وبلاگ شخصی خویش می‌آورد. معمولاً سبک مقاله زبان رسمی دارد و نویسنده به راحتی فعل‌ها را نمی‌شکند و در قالب‌های روزنامه‌نگاری مطلب می‌نویسد. سبک دلنوشته به نویسنده این امکان را می‌دهد که به بروزرسانی احساسات و دغدغه‌های خویش پردازد. همچنین سبک یادداشت نیز در هیچ‌یک از وبلاگ‌های روزنامه‌نگاران روزنامه‌کیهان دیده نشد. مطالب با سبک مقاله دارای زبان رسمی است و مطالب دلنوشته دارای زبان غیررسمی است. مفهوم ناهماهنگی، زمانی در نوشته‌ها مشهود است که روزنامه‌نگار به دور از بایدها و نبایدها و محدودیت‌های شغلی و حرفه‌ای در فضای وبلاگ به نانوشته روی بیاورد. اکثر مطالبی که در این نوشتار دارای ناهماهنگی شناختی ارزیابی شد با سبک دلنوشته به ثبت رسیده است.

هدف این مقاله، بررسی جایگاه و کارکرد نظریه ناهماهنگی شناختی در بین روزنامه‌نگاران وبلاگ‌نویس بود. نظریه‌ها و تحقیقات پیشین بیان می‌کنند که ناهماهنگی شناختی حالتی از برانگیختگی است که شخص را قادر می‌کند تا ناهماهنگی خویش را کاهش دهد. یکی از راه‌های کاهش ناهماهنگی، بیان کردن و آوردن شناخت‌های هماهنگ است.

به نظر می‌رسد روزنامه‌نگاران با آوردن شناخت‌های هماهنگ (مانند نوشتمن مطالبی که با خطمشی‌های روزنامه‌ای که در آن کار می‌کنند در تضاد است) ناهماهنگی خویش را کاهش می‌دهند. نتایج بررسی حاضر نشان می‌دهد از طریق وبلاگ‌های روزنامه‌نگاران وبلاگ‌نویس می‌توان به ناهماهنگی شناختی پی برد. همچنین دریافتیم که سبک مطلب، نقش مهمی در ابراز ناهماهنگی شناختی، در مطالبی که توسط روزنامه‌نگاران وبلاگ‌نویس نوشته می‌شود دارد. ناهماهنگی شناختی مفهومی است که نمی‌توان آنرا محدود به تحلیل متون رسانه‌ای کرد. بررسی مفاهیم ناهماهنگی شناختی نیازمند بررسی موارد زیادی است که تحقیق‌های متوالی را می‌طلبد اما از آنجا که این

نوشتار با محدودیت‌ها و موانع بسیاری همراه بود، لذا تمام تلاش این بود که بسیاری از مفاهیم نظریه ناهماهنگی شناختی، عینی و ملموس تعریف شود. این مقاله ناهماهنگی شناختی را از منظر تحلیل متن مورد توجه قرار داد و در مجموع نشان داد که از طریق وبلاگ‌ها و نوشهای روزنامه‌نگاران می‌توان به ناهماهنگی شناختی آنان پی برد.

یافته‌ها نشان داد که مطالب روزنامه‌نگاران وبلاگ‌نویس روزنامه‌های همشهری، ایران و شرق دارای ناهماهنگی شناختی است و مطالب روزنامه‌نگاران وبلاگ‌نویس روزنامه کیهان دارای ناهماهنگی شناختی نیست. به‌نظر می‌رسد وبلاگ‌ها مکانی برای بیان نانوشهای روزنامه‌نگارانی است که در مطالب آنها ناهماهنگی شناختی دیده شده است در حالی که مطالب روزنامه‌نگاران وبلاگ‌نویسی که دارای ناهماهنگی شناختی ارزیابی نشد در راستای خط‌مشی‌های همان روزنامه است که در آن فعالیت می‌کنند.

این مقاله به یکی از دشواری‌ها و دغدغه‌های حرفه روزنامه‌نگاری یعنی تنافض‌ها و ناهماهنگی‌ها پرداخت. برای شناخت شرایط معنوی انجام حرفه روزنامه‌نگاری، توجه به برخی از حقوق، تعهدات و بعضی از خواست‌ها و آرمان‌های روزنامه‌نگاران که گاهی با هم تضاد پیدا می‌کنند، ضروری است. تبعات ناهماهنگی شناختی بسیار است. ناهماهنگی‌های شناختی به عنوان یکی از عمده‌ترین منابع استرس در زندگی بسیاری از افراد می‌تواند منجر به بروز واکنش‌هایی چون اضطراب، بی‌قراری، بیزاری از کار و بیماری شود.

افراد، شغل و پست‌هایی را ترجیح می‌دهند که بتوانند با توجه به فرصت‌هایی که در آن پیش می‌آید، از توانایی‌ها و مهارت‌های خود استفاده کنند و در نهایت نتایج پیروزمندانه خود را آزادانه به نمایش بگذارند. زمانی که بنابر ملاحظه‌های سیاسی، روزنامه‌نگاران از ابراز عقیده و آزادی بیان منع و از رسالت روزنامه‌نگاری دور شوند تبعات ناهماهنگی شناختی، سبک و کیفیت زندگی و رضایت شغلی روزنامه‌نگاران را تحت تأثیر قرار می‌دهد. روزنامه‌نگاری که دچار ناهمخوانی‌های شناختی شود نمی‌تواند برای پیشبرد مصالح جامعه گام بردارد.

منابع و مأخذ

منابع فارسی

- بیکر، ترزال، (۱۳۸۶). *نحوه انجام تحقیقات اجتماعی*. ترجمه هوشنگ نایی، تهران: نی.
- تایپا، کلود، (۱۳۷۹). *درآمدی بر روان‌شناسی اجتماعی*. ترجمه مرتضی کتبی، تهران: نی.
- خلیلی، پگاه، (۱۳۸۴). «*وبلگ‌نویسی ایرانی: مطالعه کمی و کیفی نحوه ابراز هویت در وبلگ‌های ایرانی با تأکید بر وبلگ‌های شخصی*». پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران.
- کریپندروف، کلوس، (۱۳۸۳). *تحلیل محتوا: مبانی روش‌شناسی*. ترجمه هوشنگ نایی، تهران: نی.
- کریمی، یوسف، (۱۳۸۲). *نظریه‌ها، مفاهیم و کاربردهای روان‌شناسی اجتماعی*. تهران: ارسپاران.
- منصوری سپهر، روح‌الله، (۱۳۸۸). «*ناهمانگی شناختی و تغییر نگرش؛ تأثیر خوداستادی مرتبط در تعامل با عزت نفس: آزمون الگوی SSM*». پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی دانشگاه شهید بهشتی.
- هولستی، ال آر، (۱۳۸۹). *تحلیل محتوا در علوم اجتماعی و انسانی*. ترجمه نادر سالارزاده امیری، چاپ دوم، تهران: انتشارات دانشگاه علامه طباطبائی.

منابع انگلیسی

- Collins jr. Paul, (2009). *Cognitive Dissonance on The u. s. Supreme Court*. Sage Publication .<http://ssi.sagepub.com>.
- Dillard , jane and Pfau Marie Martha, (2002). *The Persuasion Handbook: Developments in Theory and Practice*. USA: Sage ,Inc.
- Festinger , Leon, (1957). *Atheory of Cognitive Dissonance Standford*. CA: Stand Ford University Press.
- Zhang , Yang and wildemuth Barbara Marie, (2002). "Aualitative Analysis Ofcontent". In *Application of Social Research Methods to Auestions in Informations and library Science*, by Bwldemuth, West Port: 308-319.